№ 217 ოქტომბერი 16, კვირა 1888 ოქტომბერი 16, კვირა № 217

ბაზეთი ღირს

თვე	მან.	კ.	თვე	მან.	კ.
12	10	—	6	6	—
11	9	50	5	5	50
10	8	75	4	4	75
9	8	—	3	3	50
8	7	25	2	2	75
7	6	50	1	1	50

ცალკე ნომერი — ერთი შაური

ივერია

ბაზეთის დასაკვეთად და კერძო განცხადებათა დასაბეჭდად უნდა მიემართონ: თვითონ რედაქციას ფრეილინის ქუჩა, პასტამაევის სახლი, № 5, ხოდეველის საბაზეთოს, გოლოვინის პროსპექტი, ფეტა-კითხვის გამაგრცელებელ საზოგადოების განცალკევრილ სათავად-აზნაურო ბანკის სახლში სასახლის ქუჩაზედ.

ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპეიკი.

1877—1888 საპოლიტიკო და საალიტერატურო გაზეთი 1877—1888

გარდაცვალებულის ალექსანდრე ცხვედაძის ნათესავთა და ნაცნობთა აუწყებს ამისა ძმა ნიკოდიმოს ცხვედაძე, რომ კვირას, 16-ს ოქტომბერს, თორმეტის ნახევარზე, კალოუნის ეკლესიაში გარდასდიდ იქმნება პასუნიდი გარდაცვალებულისათვის. (2—2)

ტფილისი, 15 ოქტომბერი

გაზეთ „Новое Обозрѣніе"-ს დეკემბერი აუწყებენ ქუთაისიდგან 13-ს ოქტომბერს: „ქუთაისის გუბერნიის მკვიდრნი, როგორც კავკასიის სხვა მცხოვრებნიც, მიეკებენ უკვეს ტოლეს სტუმართა დრმა ერთგულების ადტაცებულის გრძნობითა რუსეთისა და იმის მბძანებლის მიმართ. ამ საზოგადო უქვეშევრდომილესს გრძნობაში ძმურად შეერთდნენ ყველანი, საზოგადოების დაწინაურებულის ნაწილის გამოუკლებლივ. ყველას ადბეჭდილი აქვს გულში ის საერთო გულ-წრფელი აზრი, რომელიც ასე მარტივად და მშვენივრად გამოსთქვა თავისს სიტყვაში იმერეთის ეპისკოპოსმა გაბრიელმა. ადტაცებას საზეგარი არა აქვს და ეს ადტაცება იმდენად მატელობს და იზრდება, რამდენადაც ვრცელდება ხმა, რომ უმაღლესი წინამძღოლი რუსეთისა აღვსილია ნდობით თვისთა კავკასიის ერთა გრძნობათა მიმართ. ყველანი ჭვრძნობენ, რომ მათ უდიდებულესობათა მობძანება დრმა კვალს ადბეჭდავს ჩვენს ცხოვრებაში და მშვიდობიანობასა და ნდობას ჩამოაგდებს კავკასიის სხვადა-სხვა ერთა შორის; ყველანი ჭვრძნობენ, რომ მეფეთს ბოლო მოეცდო და უმაღლესი ხელმწიფება იმას-კი არა თხოულობს, რომ ადგილობრივთა მკვიდრთა ხელი აიღონ თავიანთს ენაზე, რწმენასა და წინაპართა ზნე-ჩვეულებაზე, არამედ თხოულობს შინაგანსა, და არა გარეგანს, ერთობას რუსეთთან და თავ-განწირულს ერთგულებას ტახტისა და სახელმწიფოსადმი; ყველანი ჭვრძნობენ, რომ ხელმწიფე იმპერატორი დარწმუნებულია ამ ერთგულებაზე. ყველანი, ვითარცა ერთი კაცი, დარწმუნებულნი არიან, რომ მკვიდრნი, როგორც წინად, ამას შემდეგაც დაამტკიცებენ ერთობლობას საქმისას და სიტყვისას.

„მათ უდიდებულესობათა კავკასიაში მობძანებას ამ ფრიად სასიხარულო შედეგს გარდა სხვა სიკეთეც მოჰყვება თან. ნიშნად თავისის მზრუნველობისა კავკასიის მკვიდრთა კეთილდღეობასა და წარმატებაზე, ხელმწიფემ ბძანა წარუდგინონ განსახილველად უმაღლეს სახელმწიფო დაწესებულებათა პროექტი კავკასიის ტეხნოლოგიურის ინსტიტუტისა, რომელშიაც საადგილობრივ განყოფილებაც უნდა იყოს, და აგრეთვე იმისი პროექტიც, რომ კავკასიაზე გაავრცელონ სახელმწიფო სათავად-აზნაურო და საგლეხო ბანკების მოქმედება. რა თქმა უნდა, რომ ყველა ეს კეთილ-განზრახვანი ხელმწიფე იმპერატორისა, რომელიც ხვალ აქედგან მიბძანდება, ძლიერად ფინ წასწევს ქვეყნის წარმატებას".

ახალი ამბავი

*** „ნოეოე ობოზრენიე"-ს სწერენ ქუთაისიდგან 13-ს ოქტომბერს: გუშინ, როცა მათნი უდიდებულესობანი გელათიდგან დაბრუნდნენ, გამართული იყო უმაღლესი საღილი. საღილზე მოწვეულნი იყვნენ უმაღლესის მთავრობისა, თავად-აზნაურობისა და ქალაქების წარმომადგენელნი. საღამოს მათ უდიდებულესობათა ინებეს და მობძანდნენ პავილიონში, სადაც მათ უდიდებულესობათ თავად-აზნაურობა, ქუთაისი და ფოთი ჩაით გაუმასპინძლდნენ. მათნი უდიდებულესობანი ღამე ბათუმს წაბძანდნენ.

*** გუშინ, ნაშუადღეევის სამს საათზედ, ტფილისში დაბრუნდა ბათუმიდგან, სადაც ხელმწიფე იმპერატორი მიაცილა, მთავარ-მმართველი თ. დონდუკოვი-კარსაკოვი.

*** ჩვენ მივიღეთ ბ-ნ გრ. ჩარკეიანის მიერ გამოცემული ახალი წიგნი „ეევფის-ტაკოსანი", რუსულად, ფრანგულად, გერმანულად და სომხურად ნათარგმნი. წიგნი თარგმანების გარდა შეიცავს თამარ მეფისა და ზოთა რუსთაველის სურათებს და საკმაოდ სუფთად არის დაბეჭდილი.

*** **კოლი:** როგორც მოგეხსენებათ, ჩვენს მაზრაში ძალიან მძიმეარებდნენ ქურდები და ავაზაკები, რომლებსაც აქნამდის არ იქნა და ბოლო არ მოეღო. ამიტომ ამ რამდენისამე თვის წინად, ბ-ნ გორის მაზრის უფროსის განკარგულებით, გორის მაზრის ოსებს ჩამოართვეს პირობის წერილი, რომლის ძალითაც, თუ ვისმე რამე დაეკარგებოდა, მთელს საზოგადოებას უნდა ეზღო დანაკარგი პატრონისათვის. ცოტად თუ ბევრად ამ გარემოებამ შემაკრა ქურდობა და ავაზაკობა. ეს წესი ეხლაც მოქმედობს, მაგრამ მაინც იჩინა თავი ქურდობამ. სოფ. როკაში ამ რამდენისამე დღის წინად ერთის ოსს, სახელდობრ ფილიშეილს, ღამე თაეს დასხმია სამი ოსი. ერთი მათგანი ფილიშეილის მეზობელი ყოფილა და დანარჩენი-კი სხვა სოფლიდგან. ავაზაკები ქვემო სართულიდგან ზემო სართულში შეპარულან, გაუტეხნიათ სკივრი, ამოუღიათ 260 მ. ფული, 140 მანეთის ეფრცხეულობა და ტანისსამოსი, როგორც ეფაკაცისა, აგრეთვე ქალისა; ყველა ეს ნივთები გარედ გამოუტანიათ და კიდევ შებრუნებულან სხვა ნივთების საძებრად. ეს ამბავი სახლის პატრონს გაუგია და ხელი უტაცნია ერთის ქურდისათვის; ქურდმა დაუძახა თურმე ამხანაგებს, მიშველეთო, ავაზაკებიც ეცნენ ფილიშეილს ხანჯლებით და მძიმედ დასჭრეს ხელებსა და თავში. დაჭრილს ფილიშეილს ხელიდგან მაინც არ გაუშვია ქურდი და სახლში ყვირილი დაუწყია ამ ყვირილზე მიეშველნენ თურმე მეზობლები და ეს ქურდი შეთოკეს, ხოლო სხვებმა-კი მოასწრეს გაქცევა. მეორე დღეს ამ შემთხვევის შემდეგ ასულან როკაში ცხენოსანი-დგან პოლიციის ბოქაული, გამომძიებელი და ექიმი დაჭრილის შესამოწმებლად. როგორც უთქვამს ექიმს, იქმნება ფილიშეილი სიკვდილს გადარჩეს, —ამის მაგალითებს მოგვითხრობს ერთი საფრანგეთის ექიმი, სახელად დიუფე, რომელსაც ჯერ მეცნიერთ კრებულისათვის წარუდგენია თავისი გამოკვლევა შესამოწმებლად და მხოლოდ შემდეგ გაუშვებია ამის დაბეჭდვა და საქვეყნოდ გამოაშკარავება.

**

აი რას მოგვითხრობს დიუფე.

ექიმს კარგა ხანს ურჩენია ერთი არტისტი ქალი, რომელიც „ძარღვების სისუსტეთ" ყოფილა სნეული. ერთხელ ამ სნეულებამ თეატრში მოუარა. დაიბარეს დიუფე. დიუფე მოვიდა და ნახა, რომ ქალი საშინლად გაანჩხლებულია, გაბრაზებული; ტანისამოსი შემოუხეევია. როდესაც ექიმმა ჰკითხა, რა ამბავია, რა მოგხვლიათო, ავადმყოფმა ვერა უპასუხა-რა: კრიპა შეჰკვროდა, თვალები ბერში ჰქონდა გაშტერებული და მთელი ტანი უკანკალებდა. მერე ქალმა ხელანჯა დაიწყო. ავადმყოფი ძირს იყო დაცემული; როდესაც აიყვანეს და ტახტზე მიაწვინეს, ქალი სრულიად ვერასა ჭვრძნობდა, თითქოს გაქვავებულიაო. ექიმი უელიდა, ამშვიდებდა, და უცებედად ავადმყოფს ხელი დაადო შუბლზე. ავადმყოფმა უეცრად მოიხედა: თვალები ფართოდ, ბ-ნ გორის მაზრის უფროსის განკარგულებით, გორის მაზრის ოსებს ჩამოართვეს პირობის წერილი, რომლის ძალითაც, თუ ვისმე რამე დაეკარგებოდა, მთელს საზოგადოებას უნდა ეზღო დანაკარგი პატრონისათვის. ცოტად თუ ბევრად ამ გარემოებამ შემაკრა ქურდობა და ავაზაკობა. ეს წესი ეხლაც მოქმედობს, მაგრამ მაინც იჩინა თავი ქურდობამ. სოფ. როკაში ამ რამდენისამე დღის წინად ერთის ოსს, სახელდობრ ფილიშეილს, ღამე თაეს დასხმია სამი ოსი. ერთი მათგანი ფილიშეილის მეზობელი ყოფილა და დანარჩენი-კი სხვა სოფლიდგან. ავაზაკები ქვემო სართულიდგან ზემო სართულში შეპარულან, გაუტეხნიათ სკივრი, ამოუღიათ 260 მ. ფული, 140 მანეთის ეფრცხეულობა და ტანისსამოსი, როგორც ეფაკაცისა, აგრეთვე ქალისა; ყველა ეს ნივთები გარედ გამოუტანიათ და კიდევ შებრუნებულან სხვა ნივთების საძებრად. ეს ამბავი სახლის პატრონს გაუგია და ხელი უტაცნია ერთის ქურდისათვის; ქურდმა დაუძახა თურმე ამხანაგებს, მიშველეთო, ავაზაკებიც ეცნენ ფილიშეილს ხანჯლებით და მძიმედ დასჭრეს ხელებსა და თავში. დაჭრილს ფილიშეილს ხელიდგან მაინც არ გაუშვია ქურდი და სახლში ყვირილი დაუწყია ამ ყვირილზე მიეშველნენ თურმე მეზობლები და ეს ქურდი შეთოკეს, ხოლო სხვებმა-კი მოასწრეს გაქცევა. მეორე დღეს ამ შემთხვევის შემდეგ ასულან როკაში ცხენოსანი-დგან პოლიციის ბოქაული, გამომძიებელი და ექიმი დაჭრილის შესამოწმებლად. როგორც უთქვამს ექიმს, იქმნება ფილიშეილი სიკვდილს გადატანის კანკალმა და ხელანჭამ გაუარა და ქალს მხოლოდ ქვითინით ტირილი დაუწყებია. ავადმყოფმა მალე ლაპარაკიც დაიწყო.

— არ ვიცი, რა მომეიდეა, —ეუბნებოდა ექიმს და თან ამის ხელს შუბლიდამ არ იშორებდა.

— საოცრად მომშვიდებს, რაღაცა ნეტარებასა ვგრძნობ, როდესაც თქვენი ხელი შუბლზედ მაგრადა მაქვს მიდებულიო, —ამბობდა ავადმყოფი.

ამასობაში დაეძინა კიდეც. ოთხს საათს უკან გაღვიძა და სრულიად კარგად იყოო.

შემდეგშიაც კიდევ რამდენჯერმე იყო მიწვეული ექიმი დიუფე ამავე ქალთან, როდესაც იგივე სნეულება მოუელიდა ხოლმე. მხოლოდ ის კი იყო, რომ ქალი იმდენს აღარ იტანჯებოდა: საკმაო იყო, ექიმს ებძანენა ავადმყოფისთვის—დაიძინეო, რომ ქალი მაშინვე ღრმა ძილს მისცემოდა. მერე ექიმის ერთი შეზედვაკა ეკმაროდა, რომ ქალს დასძინებოდა. სნეულებაც თანდათან ეშვებოდა ქალს და კანკალიც ძრიელ მსუბუქად-ღა მოსდიოდა.

აქ ჯერ კიდევ ახალი არაფერია. რომ იმ გვარს ავადმყოფობას, როგორიც ზემოდ გიამბეთ, დღეს ჰიპნოტიზმის შემწეობით არჩენენ, —ამისი არა ერთი და ორი მაგალითი გვიამბნია ჩვენის მკითხველებისთვის. ის-კი, რასაც ქვემოდ გიგებთ, არც ახალია და უფრო საოცარიც არის.

**

როგორც გითხარით, დიუფემ ისე დაიმორჩილა ავადმყოფი ქალი, რომ ბრძანება და ან ერთი შეხედვა საკმარისი იყო ქალის დასაძინებლად. მაგრამ დაძინება მაინც არაფერი დიდი და ძნელი საქმეა. და აი შუათანა ლირსებისა და ნიჭის პატრონი არტისტი რომ უცბად სცენაზე რაიმე მანქანებით დიდ ნიჭიერ არტისტად გადაქცეს, —ეს-კი მართლა საკვირველი ამბავი იქნება.

დამავიწყდა მეთქვა, რომ ჩვენი ავადმყოფი არტისტი-ქალი როგორც ძარღვებით იყო სუსტი, ასე ნიჭითაც სუსტი ბრძანდებოდა, და ისე, დაბალ-ხარისხოვან, სცენაზე გამოსადეგ არტისტად ითვლებოდა. და აი ეს დაბალ-ხარისხოვანი არტისტი არა ერთხელ გადაქცეულა მაღალ-ხარისხოვნად დიუფეს წყალობით.

საზოგადოდ შენიშნულია, რომ ჰიპნოტობის გავლენის გამო ადამიანის სულიერი ძალ-ღონე მატულობს, ეწოდება მეტს სიფიზლეს და გამჭრიახობას

ფელეტონი

უცხოთა ფორის

ბევრის მომასწავებელია.—შთაგონება შორიდამ, მანძილზე.—აქ ჯერ კიდევ ახალი არაფერია?—უცნაური მანქანება.—შეათანა ნიჭის პატრონის არტისტსა ნიჭიერ არტისტად გადაქცევა.—ჰიპნოტიური ძილ-ვეიძილი.—თვის ტკივილის მორჩენა ჰიპნოტობის შემწეობით.—ექიმის წინასწარმეტყველება.—მოულოდნელი ზედმოქმედება.—ნუ თუ ეს შესაძლებელია და დასაჯერო?—დეკემბერი ზამთრობა ავადმყოფისა. — ჰიპნოტობის მოქმედება დიდს მანძილზე.

დიდი ხანი არ არის, რაც მეცნიერებამ ხელი ჩაჰკიდა ჰიპნოტობას, იმ საოცარსა და საკვირველს მოელინებას, რომელზედაც ჩვენ არა ერთხელ გვქონია ლაპარაკი. ამ ორის წლის წინად, როდესაც ჩვენს გაზეთში პირველად ჩამოვაგდეთ სიტყვა ჰიპნოტობაზე, ჩვენ დიდის რწმენით ვამბობდით, რომ ჰიპნოტობას დიდი მერმისი მოელისო, რომ ჰიპნოტობა ძირეულს ცვლილებას მოახდენს სამკურნალო მეცნიერებაშიო. ჩვენს რწმენას, რასაკვირველია, ჩვენს ცოდნასა, გამჭრიახობასა და შორს-მჭვრეტელობას ვერ დაეპარალებთ. ჩვენი გაბედეთ გამოთქმული რწმენა ახლოდან იმაზედ იყო დამყარებული, რომ მტკიცედ გვრწამდა—და დღესაც გვრწამს—მეცნიერების ყოველად შემძლებელობა. გვრწამდა, რომ თუ მეცნიერება ამ უცნაურსა და საიდუმლოებით გარე-მოცულს მოელენას კვალში ჩაუდგა, უთუოდ ნათელს მოჰფენს და გზასაც გაიკვლევს.

ასეე მოხდა. მართალია, აქაც მეცნიერებას ჯერ სრულიად ვერ გაუმარჯვენია. შესაძლოა, ჯერაც კიდევ ბევრმა დრომ გაიაროს, ვიდრე ასეთს გამარჯვებას მოეესწრებოდეთ, მაგრამ ისიც, რასაც დღესა ვხედავთ, მეტად ბევრის მომასწავებელია.

აქამდე, როგორც მოგეხსენებათ, ჰიპნოტური ძალა, ესრედ წოდებული შთაგონება მოქმედებდა მხოლოდ ახლოს, ე. ი. ჰიპნოტურის ძალით მომქმედს, შთამგონებელს ან სიტყვით, ბძანებით, ან ხელის შეხებით უნდა მოქმედნა, და ის, ვისზედაც უნდა ეს ძალა გადასულიყო, ვისზედაც უნდა ემოქმედნა, უთუოდ ახლოს უნდა ყოფილიყო.

დღეს? დღეს-კი შესაძლოდ გამხდარა შორიდამ შთაგონება, ჰიპნოტურის ძალის მანძილზე გარდაცემა.

როგორ მოქმედებს მანძილზე ჰიპნოტობა, რაში იხატება შორიდამ შთაგონება,—ამის მაგალითებს მოგვითხრობს ერთი საფრანგეთის ექიმი, სახელად დიუფე, რომელსაც ჯერ მეცნიერთ კრებულისათვის წარუდგენია თავისი გამოკვლევა შესამოწმებლად და მხოლოდ შემდეგ გაუშვებია ამის დაბეჭდვა და საქვეყნოდ გამოაშკარავება.

**

აი რას მოგვითხრობს დიუფე.

ექიმს კარგა ხანს ურჩენია ერთი არტისტი ქალი, რომელიც „ძარღვების სისუსტეთ" ყოფილა სნეული. ერთხელ ამ სნეულებამ თეატრში მოუარა. დაიბარეს დიუფე. დიუფე მოვიდა და ნახა, რომ ქალი საშინლად გაანჩხლებულია, გაბრაზებული; ტანისამოსი შემოუხეევია. როდესაც ექიმმა ჰკითხა, რა ამბავია, რა მოგხვლიათო, ავადმყოფმა ვერა უპასუხა-რა: კრიპა შეჰკვროდა, თვალები ბერში ჰქონდა გაშტერებული და მთელი ტანი უკანკალებდა. მერე ქალმა ხელანჭა დაიწყო. ავადმყოფი ძირს იყო დაცემული; როდესაც აიყვანეს და ტახტზე მიაწვინეს, ქალი სრულიად ვერასა ჭვრძნობდა, თითქოს გაქვავებულიაო. ექიმი უელიდა, ამშვიდებდა, და უცებედად ავადმყოფს ხელი დაადო შუბლზე. ავადმყოფმა უეცრად მოიხედა: ტანის ანკალა ... ...

ნის მიმართ ღირსებისმებრ დაფასებულ იქმნა. მხოლოდ ის აწუხებდა ქუთაისელებს, რომ მათ უდიდებულესობათა მოსრძანების წინად ცუდი ამინდები დაიჭირა. და ინ-კი როგორ არ უნდა შეწუხებულიყვნენ: ქუთაისსა და სოხოგადოდ მთელს ქუთაისის გუბერნიას სხვა-ფრივ რითი შეუძლიან მოიწონოს თავი, თუ არ თავისის ბუნებას შეეხებიან, სასამურად ამწვანებულის ტყე-გელები. ცუდს დარში-კი ეოველივე ეს უმჯობესობა ჩვენის მხარესი სხვათა მხარეთა წინაშე უნდა გაჭარბებულებულიეო და გაბაოდებულებულიეო! უფრო მაშინ შესწუხდა ქუთაისი, რაც დაინახა, რომ წვიმამ, არა თუ წინა დღეი, არამედ 12 ოქტომბერსაც თავისი არ დაიშალა და მოდიოდა თვით მთა უდიდებულესობათა მობრძანებამდე.

4 სასთს 7 წუთა აკდდა, რომ სამეფო მატარებელი მოგრაიდდა ვოგზალზე, დროშებით მორთულსა და მწვანითა და ვანზიდებით მოკმაზულზედ. მხოლოდ მაშინ, თითქო ღვთის ბრძანებით, გაადიო ავდარმა და მზემ გამოაბრწყინა ღრუბლებიდან. მთელ უდიდებულესობათა და უმაღლესობათა, მემკვიდრე ცესარევიჩსა და დიდს მთავარს გეორგი ალექსანდრეს ძეს, ასდგენენ: გრ. ვორანცოვ-დაშკოვი, სამხედრო მინისტრი ვენ.-ადიუტანტი კონოვნიცი, ვენ.-ად. ბერეზინი, ვენ.-ად. რიხტერი, ვოგზარშალი თავადი ობოლენსკი, მთავარ-მმართველი კავკასიისა, სამეფო კარის მსტატარი ზანი, ფრეილინები ვოდკინშევა-ვუტუზოვები და სხვანი.

ხელმწიფე იმპერატორმა ეოველად-მოწყალედ მიიღო სპეციალ ყარაული თავად-აზნაურობისა. უფრო გურულები იყვნენ კოსტადა და მდიდრულად ჩაცმულები; დანარჩენი ს

სოფ. ბაკურციხეში მათ უდიდებულესობათა ხალხიდგან გადმოეგება წინ ბაკურციხის მამასახლისი ხელში ღვინით სავსე დოქით და აღიეგრძელა. ხელმწიფე იმპერატრიცამ ინება ღვინის მირთმეცა და აღიეგრძელა და დალოცა ხალხი; შემდეგ გადასცა იმპერატორს.

სოფ. კარდანეულში, საღამოს შვიდს საათზედ, სადილი მირთვეს გრაფის შერემეტიევის სასახლეში. საღილს შემდეგ მშვენიერი სანახაი იყო. კარდანეული. მთლად განთებული ჩირაღდნებითა და ფარნებით; ხელმწიფე იმპერატორმა მოითხოვა ზურნა და თავის თავალ-წინ დააკერეინა; ინება გასინჯვა დაფა-ზურნისა.

მეორე დღეს, 4-ს ღვინობისთვეს, ღილის 9 საათზედ, მათნი უდიდებულესობანი წაბრძანდნენ წმ. ნინოს საფლავის თაყვანსაცემლად. ანაგაში „ზარიაულზედ“ ასზე მეტი ცხენოსანი ქართველნი, შეიარაღებულნი ერთ ნაირად და დარაზმულნი ძველებურად, მთლად შეეერცხლილნი იარაღნი ცხენან-კაკიანად, მეტად სასიამოვნო სანახავნი იყვნენ.

სიღნაღისაკენ მიმავალ ახლად გაყვანილ ხვეულს გზაზედ უკვეუსტოესნი მოგზაურნი თითქმის ფეხზედ მდგომნი გადაჰყურებდნენ ბეერის სისლის ღერის მოწამე ალაზნის მიდამოს და კავკასიის ოდნავ დათოვლილს მთებს. სიღნაღში შემავალ ციხის კარებზედ იყო გაკეთებული ვენზილი მათ უდიდებულესობათა ქვეშ წარწერით „Добро пожаловать“ (კეთილი იყოს თქვენი მობრძანება). ციხის კარებიდგან დედოფალმა ზე დგომით ინება სიღნაღის დანახვა. გამოჩნდა მშვენიერი ახლად გამართული მოედანი, რომლის სიმშვენიერე ძნელი ასაწერია. დღემდე ულაზათოდ ჩამოკეცული გვერდა სამოქალაქო სასწაელებლის წინ მაზრის უფროსის ბ-ნის ალექსიმესხიშვილის წყალობით დღეს უკეთესი სამკაულია და შეადგენს ერთს უმშვენიერეს ნაწილს სიღნაღისას: სასწაელებლის წინ ქუჩის პირად გაყვანილია კედელი ეკლესიამდე; ფანჯარაში და დაინახავდა, რომ ექიმი ქუჩაში მოდის, იმათ სახლისაკენ.

საკვირველი ის იყო, რომ არასოდეს არც თვითონ მოსტკუვდებოდა და ვერც სხვა მოატკუვებდა, ისე სწორედ იგებდა ავადმყოფი, როცა ექიმი მოდიოდა.

**

რაკი შემთხვეევა ნებას აძლევედა, დიუფემ განიზრახა აქაც ეცადნა, როგორც არტისტ-ქალზე. ჰიპნოტობის გაფლენა შორადამ, მანძილზე. მალე შემთხვეევაც მიეცა საცდელად.

ერთხელ დიუფე ერთს ისეთს ავადმყოფთან იყო, რომ მოშორება კარგა ხანს არას გზით არ შეიძლებოდა. სწორედ ამ დროს მოუვიდა თავის ტკივილი ზემოთ მოხსენებულს ავადმყოფს ქალს. ქმარმა იპოვა დიუფე. წასვლითა-კი ვერ წავიდა და დასამშვიდებლად ავადმყოფის ქმარს მაინც უთხრა:

— ნუ შესწუხდებით,—მიხვალთ თუ არა შინ, ჭნახავთ, რომ თქვენი ცოლი დამშვიდებული იქმნება და ეძინება.

თუმცა თვითონ დიუფეც დარწმუნებული არ იყო, რომ იმისი სიტყვა გაჰართლდებოდა, მაგრამ საცდელად მაინც იფიქრა და გონებაში ასეთი ბძანება შეუთვალა თავის ავადმყოფს.

წარმოიდგინეთ ქმრის გოცება და

*) სინტეტერსოა ხონჩა, რომელზედაც სიღნაღის მოქალაქეთ პურ-მარილი მიერთვეს იმპერატორს: იგი გერცლისაა, მოგარაყული ჩუქურთმებითა და გაკეთებული მოსკოვში ხელოვნოვანებაგან. 500 მოხეთამდე ფასდა. ხონჩაზე მარცხნივ ამოშრეტილია წმ. ნინოს ტაძარი მიდამითი; მარჯვნივ სიღნაღის სამოქალაქო სასწავლებელი წინ დარწყლულის ნიო; იქვე ციხის უანი; შუაზედ სამი ქარხელად ჩაცმული კაცი სახლთან-დაშვებული, მიმრთმენი პურ-მარილისა. ქიმს აწერია: „отъ Сигнахскаго городского общества“

ხიხარული, როდესაც შინ მიეიდა და თავისი ცოლი მართლა დამშვიდებული და დაძინებული დაჰხედა.

დიუფემ გაიკვირვა, როდესაც ეს შეიტყო, და განიზრახა, ახლა სხვა გვარად ეცადა.

ერთხელ როგორღაც, უცბად გაახსენდა თავისი ავადმყოფი, როცა ჯერ თავის-ტკივილის დრო არა ჰქონდა, და სთქვა თავისს გულში:

— მოდი მე აქ ჩავიფიქრებ, აქედამ შთაეგონებ, რომ ამ წამს დაიძინოს, და ენახოთ, რა გამოვაო.

სთქვა ეს და თავისს ფიქრში ბძანება გაუგზავნა. ჩანდშნა დღე და საათი, როდესაც ეს შორადამ შთაგონება მოახდინა.

რამდენსამე დღეს შემდეგ დიუფე მიეიდა თავისს ავადმყოფთან და აი რა შეიტყო:

სწორედ იმ დროს, როცა დიუფემ შორადამ ძილის შთაგონება ჩაიფიქრა, ეს ქალი ფანჯარასთან მჯდარიყო და რაღაცა ეკერნა. უცბად საკვირაე ხელიდგან გაჰვარდნოდა და ღრმა ძილში წასულიყო.

**

როდესაც პირველად გესმის ეს ამბები, გულში ცოტა ეჭვი გეჰარება და ეკითხები შენს თავს: ნუ თუ ეს შესაძლისია და დასაჯერი? წარმოიდგინეთ, რომ თეთი დიუფე ეკვის

*) სიღნაღის მოქალაქეთ პურ-მარილი მიერთვეს იმპერატორს: იგი გერცლისაა, მოგარაყული ჩუქურთმებითა და გაკეთებული მოსკოვში ხელოვნოვანებაგან. 500 მოხეთამდე ფასდა. ხონჩაზე მარცხნივ ამოშრეტილია წმ. ნინოს ტაძარი მიდამითი; მარჯვნივ სიღნაღის სამოქალაქო სასწავლებელი წინ დარწყლულის ნიო; იქვე ციხის უანი; შუაზედ სამი ქარხელად ჩაცმული კაცი სახლთან-დაშვებული, მიმრთმენი პურ-მარილისა. ქიმს აწერია: „отъ Сигнахскаго городского общества“

ბით სვამდნენ უკეგუსტოესს სტუმართა სადღეგრძელოს. ციხის კარებზედეე სიღნაღის მხრივ ფიცარზე დახატული იყო მათ უდიდებულესობათა ვენზელი ქვეშ წარწერით: „Счастливаго пути“ (გზა მშვიდობისა). შემდეგ პირდაპირ წამოემართნენ კარდანეულისაკენ, სადაც შერემეტიევის ზვარში საუზმე იყო მომზადებული შუადღისს საუზმის დროს უკეგუსტოესნი სტუმარნი აღიეგრძელეს თავად-აზნაურთა ქალებმა, რომელთა სადღეგრძელოს მირთმეეა პასუხად კეთილ ინებეს მათ უდიდებულესობათა. შემდეგ ინებეს ნახვა ლეკურის თამაშობისა. ითამაშეს ზურნაზედ თავად-აზნაურთაცა და გლეხთაც; მათ უდიდებულესობათან მეტად მოიმხიარულეს, როდესაც გლეხის გოგო-ბიჭებმა დაიწყეს თამაშობა. უკეგუსტოეს სტუმართა სახე გულითადს მხიარულებას მეტყველებდა.

საუზმეს შემდეგ მათნი უდიდებულესობანი გამოემართნენ წინანდალისაკენ; გზად ხალხი ყველგან მხიარულად მეეგება. ეს მხიარულება მეტად მკაფიოდ ეჭქნეოდ სოფ. გურჯაანს; აქ, ხეეის-უბანში, გარემო სოფლებიდგან მოსულთ გარდა, მარცხნივ ქალების ჯარი იყო ფერდობზე შეეფენილი, დაირაზედ და გარმონზედ მოთამაშენი. მარჯვნივ კაცთა ჯარი ირგვლივ შემორტყმოდ გზა-ტკეცილის ზურნადაფით და გზის პირად გაშლილის ქართულის სუფრით. ორმოცამდე კაცი ჩარიგებული იყო სუფრის ერთის მხრივ სიგრძეზედ. ხელადები, ჯიხვები, ყანწები, თიხის ჯამები, აზარფეშები, ქაშანურის ლამბაქები და ბალქაშები აჭრელებდნენ უიმისოდაც აჭრელებულს სუფრას ყოველ გვარის ყვავილებით, მწვანილითა, ხილითა და თაიგულებით. თვით სუფრა იყო ლურჯად დაჩითული.

აგერ სახასოს მოსახვევეში გამოჩნდა ეტლი უკეგუსტოეს სტუმართა; დიაგრიალა ხალხსა „ურა“, დაჰკრა ზურნა-დაფმა, ხოლო მოახლოეებისას ჩამოვარდა შეურყეველი სიჩუმე და დუმილი. ამ დროს წამოდგა სუფრის თამადად აღმორჩეული დავით-ჰაჯი მა-

ლიხაერის სკოლის მასწავლებელი

დიმიტრი ლორენ-ეფანიძე

რუსეთი

აქმდე დედის-ერთა შეადგენა, ან მამის-ერთანი, რომელთა მამა 50 წელს კვდებოდებოდა ეიო, სამსედრო ბეგარის გარდასადის დროს პირველ სარჩისის შელკვათოთა სარეგისტრიდგან, ე. ი. პირდაპირ ირიცხებოდნენ სათადარიგო ჯარში. ესეა, «Petersburger Herold»-ის სიტეკვით, ეს ემაწვილი კაცები ისრეკებდენ ამავე პირველის სარჩისის შელკვათოთ ოჯახპირეეის მდგომარეობის გამო, ხოდო მაინც ჯარში მიწოდებულ აქმნებენან ყოველ არის წელიწადში ექვსის კვირის განმავლობაში. ეს განკარგულება იმ ზრით არის გამოწეულია, რომ სათადარიგო ჯარს სამსახური შეასწავლონ, რათა მაშინეე გამოსადეგნი იყვნენ, თუ ვინაცობაა უცბად საჭირო აღმოჩნდა მათი ბრძოლად გაეგზავნა.

— «Нов. Вр.»-ს ამბობს: ფინანსთა სამინისტროში კვლავ დაიწყეს დაპარეკი, რომ საკვლიზო კარდასასვლა დედოს მანერადურს წელებსა. წარსულს წელს, ამ სამინისტროს განკარგულებითი, შეეგრებათ ამ სასამელებიან გაკრობის წვდილნი და ამ ყამდ უბეკ შეეეეშეეგებია გაეუსწოლეველ კარდასასვლათა დეპარტამენტს.

— მეცნიერებათა აკადემიას 8 ოქტომბერს პირველი ეეშვინის ბრძოლა 1000 მანეთი მიეშეკვეს დ. ნ. მაკოკოისათვის ბატეეშეკოვის ბიოგრეფიის დაწერის გამო და საზოგადოდ ამ მეურლის თხზულებათა მეცნიერულ გამოცემისათვის; მეორე ბრეძა 500 მან. მიეცა ან. ვ. ჩეხოვისათვის და მოეწოდებინა ბ-ნის ფასაჩეკის მეერ გადათარგმნილი მოგეერის „ტარტეფეფი“ და მადლობა გადეეხადეთო.

— ჩვენს თანამეშეკეს თავად ეეშმათიშეილს ასადი ბეესა დაეეურეა „ეორეედი“, რომელიც ამას წინად წარმოეადგენათ მოსკოვის «Мірскій тартюфъ». გაზ. «Русс. Кур.»-ის ზრით, ეს ასადი ბეესა გაგრძელებაა ბეესისა „ეშმარ სასეკოვნის ქალისა“. ამ ასადს დრამის ბეერი ასადი ეორესა აქვს თეურმე. ჯერ მარტო ენა ამტკიცებს,

ფანჯარაში და დაინახავდა, რომ ექიმი ქუჩაში მოდის, იმათ სახლისაკენ.

საკვირველი ის იყო, რომ არასოდეს არც თვითონ მოსტკუვდებოდა და ვერც სხვა მოატკუვებდა, ისე სწორედ იგებდა ავადმყოფი, როცა ექიმი მოდიოდა.

**

რაკი შემთხვეევა ნებას აძლევედა, დიუფემ განიზრახა აქაც ეცადნა, როგორც არტისტ-ქალზე. ჰიპნოტობის გაფლენა შორადამ, მანძილზე. მალე შემთხვეევაც მიეცა საცდელად.

ერთხელ დიუფე ერთს ისეთს ავადმყოფთან იყო, რომ მოშორება კარგა ხანს არას გზით არ შეიძლებოდა. სწორედ ამ დროს მოუვიდა თავის ტკივილი ზემოთ მოხსენებულს ავადმყოფს ქალს. ქმარმა იპოვა დიუფე. წასვლითა-კი ვერ წავიდა და დასამშვიდებლად ავადმყოფის ქმარს მაინც უთხრა:

— ნუ შესწუხდებით,—მიხვალთ თუ არა შინ, ჭნახავთ, რომ თქვენი ცოლი დამშვიდებული იქმნება და ეძინება.

თუმცა თვითონ დიუფეც დარწმუნებული არ იყო, რომ იმისი სიტყვა გაჰართლდებოდა, მაგრამ საცდელად მაინც იფიქრა და გონებაში ასეთი ბძანება შეუთვალა თავის ავადმყოფს.

წარმოიდგინეთ ქმრის გოცება და

**

ერთხელ დიუფეს მოუხდა წასვლა იმ ქალაქიდამ, სადაც თავისი შესანიშნავი ავადმყოფი ჰყეანდა, რომელსაც ყოველ თვეეიდა-თვეე თავის-ტკივილი აუვარდებოდა ხოლმე. რადგან დიუფე თვეე ნახვერით იყო წასული, ამიტომ იმისი ავადმყოფი ერთჯერობაზე უეკიმოდ უნდა წასულიყო იოლად. სხვაფრივ საქმის შეეა შეუძლებელი იყო. ამიტომ ექიმმა და ავადმყოფ ქალის ქმარმა მხოლოდ ეს-ღა მოახერხეს: როდესაც ქმარი შეატყობდა, რომ ამის ცოლს თავის-ტკივილის დრო მოსდგისო, მაშინვე დეპეშით უნდა ეცნობებინა ექიმისათვის. ექიმს შორიდგანაც ისეეე ღონე უნდა ეხმარა ავადმყოფის დასამშვიდებლად, რა ღონესაც აქ ახლო ყოფნის დროს ხმარობდა, ესე იგი შორადამ ფიქრში, გონებაში ჰიპნოტეერის შთაგონებით უნდა დამშვიდებინა, დაეძინებინა და ხუთს ან ექვსს საათს შემდეგ ისეე გაეღვიძებინა.

რაც მოხდებოდა, ქმარს ყველაფერი ისეე დეპეშით უნდა ეცნობებინა ექიმისათვის.

ამისი თქმა დაგვეიფწყდა, რომ თვით ავადმყოფმა არც-კი იცოდა ექიმის წასვლა.

მუდის შეილი და დაიძახა: „ძმებო, ღმერთმა აღიეგრძელოს ჩვენი ხელმწიფე იმპერატორი თავისის ოჯახით, რომ ნახვით გაგვაბედნიერა. გამარჯვებული ატაროს ღმერთმა შინა და გარეთ!“ დაიქუხა „ურამ“ და ზედ მიაყოლეს სმენის დამტკბობი კახური „მრავალ-ჟამიერი“.

მომდიმარე უკეგუსტოეს სტუმართა აღირსეს სალამი როგორც მესუფრეებს, ისე საზოგადოებას.

მუკუზანში ჩვენი მაზრის უფროსი ბ-ნი ალექსი-მესხიშეილი ღირსი გახდა ორჯელ მადლობის მიღებისა ხელმწიფე იმპერატორისაგან. მემკვიდრე ცესარევიჩმა-კი ძმითურთ ხელი ჩამოართვა როგორც მაზრის უფროსს, აგრეთვე ბაკურციხის ბოკაულს ბ-ნს პაიჭაძეს. კეგუსტოეს სტუმარი სიღნაღის მაზრაში მოგზაურობის დროს მარჯვნივ ახლდათ ცხენით მაზრის უფროსი ბ-ნი ალექსი-მესხიშეილი და მარცხნივ ბ-ნი პაიჭაძე; გზა და გზა მემკვიდრე ცესარევიჩმა კეთილ ინება და საუბარი აღირსა ბ-ნს ალექსი-მესხიშეილს.

ვ. ცხვალოელი

ᲬᲐᲠᲘᲚᲘ ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ

უმორჩილესად გთხოვთ ნებაგიბოძოთ თქვენს გაზეთის შემწეობით მადლობა გეუძღვნა ბ-ნს ანტონ ეგნატეს ძეს კონტრაძეს, რომელმაც თავს ადგა ასწავლოს უსასყიდოდ ლისაურის სკოლის შეგირდებს ქართული საკრო სამღერები და სეკვეკლესიო გალობა; ეს მათ უფრო სასიამოვნოა, რომ ბ-ნი კონტრაძე ზედ-მეწვნით მეოდნეა ქართველს საკრო და სეკვეკლესიო სამღერა-გალობისა. ამიტომაც ამედი გეკვეს, რომ ამისი შრომა უნაყოფოდ არ ჩაიკვლის. სწავლებას დაიწყებს პირველ ნოემბრიდგან.

ლიხაერის სკოლის მასწავლებელი

დიმიტრი ლორენ-ეფანიძე

ᲐᲠᲐᲜᲓᲐ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲨᲔᲜᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ

ᲛᲝᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ

ᲐᲠᲐᲠ

რომ თავ. სუმბათაშვილი „არკაზნოლ-ბების“ დაწერის შემდეგ ძალიან წინ წასულიყო. უმიჯნელესი ღირსება ამ ნაწარმოებისა ის არის, რომ ამ პიესაში ცხოვრებაა აწერილი და ჭეშმარიტი ცხოვრებაც. ეს ახალი დრამა თავ. სუმბათაშვილისა, თუმა არ უნდა, დიდად გამოჭეშმა სახელს და დიდსახს ეძენებათ კიდეც ამ პიესის წარმოდგენაზე.

დეპეშა

14 ოქტომბერი

პეტერბურგი. გარეშე საქმეთა მინისტრს გირსს ეობა ორდენი წმ. ელადიმერისა 1-ს ხარისხისა.

ბუქარესტი. გაზ. „Independance Roumain“-ს შეუტყვია სანდო წყაროდამ, რომ დედოფალს ნატალიას მიულია ამბავი განქორწინებისა მიტროპოლიტის ფეოდოსისაგან. დედოფალს მაშინვე დეპეშით მოუწერია პასუხად: „გაეიგე თქვენი გარდაწყვეტილება, მაგრამ მაინც ეამტკიცებ, რომ ქორწინება, ჩვენის წმიდა მართლ-მადიდებელის ეკლესიის კანონებით შესრულებული, ვერ გაბათილამდება მთავრობის განცხადებით ოფიციალურს გაზეთში. იქონიეთ მხედველობაში, რომ თქვენს გარდაწყვეტილებას არავითარი მნიშვნელობა და არც არავითარი ძალა არა აქვს.

პარიჟი. ბერლინელი კორრესპონდენტი „Journal de Debats“-ისა ამბობს ბერლინის ოფიციოზურ გაზეთების წინააღმდეგ, რომ ქორწინება პრინცის ბატენბერგისა და პრინცესა ეიტორიასი უკვე გადაწყვეტილია და მალე ეს ამბავი კიდეც გამოცხადდებაო. პრინცს მიუღია ბოლგარიისაგან 1.800,000 ფრანკი, რომელსაც იგი ითხოვდა მას შემდეგ, რაც ბოლგარიის ტახტი დაჰკარგა.

პარიჟი. გუშინ „Theatre Lyrique“-ში ბულანჟეს მომხრეებმა მანიფესტაცია გაუმართეს თავიანთს მოთავეს. საქმე იქამდის მივიდა, რომ ქუჩაში გაიმართა ჩხუბი ბულანჟეს მომხრეთა და მოწინააღმდეგეთა შორის.

15 ოქტომბერი

პეტერბურგი. მათნი იმპერატორებითნი უდიდებულესობანი გუშინ, ნაშუადღეღის პირველს საათზედ, მობრძანდნენ ბათუმს და სამს საათზედ კრეისერით „Москва“ წაბრძანდნენ სეევასტოპოლს.

ძაირი. დიდი მთავარი სერგეი ალექსანდრეს ძე და დიდი მთავრონი ელისაბედ თეოდორეს ძე მოვიდნენ ალექსანდრიაში და აქედგან ათინას გადმგზავრენენ.

ბელგრადი. აქ დაბეჯითებით ამბობენ, რომ სტამბოლის პატრიარქი დათანხმდა განქორწინებაზეო. მეფე 1-ლ დეკემბრისათვის იწვევს დიდს „სკუპშინას“ კონსტიტუციის გადასინჯვად და განზრახვა აქვს, რომ ერს უფრო მეტი ხაკონსტიტუციო უფლებანი მიანიჭოს.

ვეტერბურგის ბირჟა, 14 ოქტომბ.

	ფასდაკლ.	ფასმატებ.	ბოლოდ.
	მან. კ.	მან. კ.	მან. კ.
ბუთ-მანათიანი ოქრო .	7 52	— „	— „
ტამოჟნის კუპონები . .	— „	— „	150³/₄
მანათიანი ვერცხლის ფული	1 16	— „	— „
5% პირველის შინაგანის სესხის მომგები ბილეთი	261³/₄	— „	— „
—მეორისა	236¹/₂	— „	— „
გირავნობის ფურცელნი ტფილისის ბანკისა .	— „	— „	— „
ქუთაისის ბანკისა . . .	— „	— „	— „
ტფილისის საურთიერთო ნდობის საზოგადოებისა	— „	— „	— „

საპარალელოდ ცნობანი

ქრისტეს აქეთ ჩკᲣᲐ (1888) წელიწადია. ქმეულნის შექმნიდამ 7396.
ᲥᲔᲕᲚᲘ ᲘᲜᲓᲘᲥᲢᲘᲝᲜᲘ მე-14, ᲐᲛᲘᲡ ᲥᲠᲝᲜᲝᲚᲝᲒᲘᲐᲜᲘ—ᲣᲐ=480 წელია. დაიწყო 1408 წ. და თავდება 1940 წ.
ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲘᲜᲓᲘᲥᲢᲘᲝᲜᲘ მე-4,
ᲓᲦᲔᲜᲘᲗᲘᲡᲗᲕᲘᲡ 31 დღით არის

16 დდე კვირა. წმ. ლონგინისა და ეფროსინესი. კვიოლ. ეპ. ფლორენტინისა, სმამ. ქორწინებათა ნგბა ეძლევეთ. მუსულ. მე-23 რაცხვი თთვისა საფარისა, 1306 წ. ჰეჯრისა.—ᲥᲣᲨᲐᲠᲘᲢᲘ შუა-დღე 11—44. ტფილისში ამზე ამოდის 6—23, ჩადის 5—0. მთვარე 23 დღისა.

17 დდე ორშაბათი. ღირსთა კოსმასი და დამიანესი, აგრეთვე ანდრიასი. კვიოლ. ალექსანდრესი და გიტორისა. სომეხ. ლონგინისა, ოისფოსი, ლაზარესი და სხვათა. მუსულ. მე-24 რაცხვი თთვისა საფარისა, 1306 წ. ჰეჯრისა.—ᲥᲣᲨᲐᲠᲘᲢᲘ შუა-დღე 11—43. ტფილისში ამზე ამოდის 6—29, ჩადის 4—59. მთვარე 24 დღისა.

ᲒᲔᲠᲛᲝ ᲥᲘᲛᲘ
ᲞᲠᲔᲞᲐᲠᲐᲢᲘ

არჩენს ულტრონიოთ: ფარდისუბურ და გადგანისებურ ხელისა და ფეხის სიდამბალეს, ხეკრესის სხეულებს, ნეკრესის ქარსა და კონტრაქტურას (გაზაკის ნასკეს); არჩენს აგრეთვე სიდამბალისაგან ურუდ, ბრმად და მუნჯად ნავარდნილთა.

ამას გარდა სწამლობს ფეფალთა სნეულებასა და სიფილისს. აკადემიოფეს მიიღებს ეოკეულ-დღე: დილით 9 საათიდგან 12 საათამდე და საღამოთი 7—8-მდე.

მდრესი: მიხაილოვის ქუჩა, ბეკმანოვის, სახლი, № 103. (10—2)

ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘᲡ ᲗᲐᲕᲐᲓ-ᲐᲖᲜᲐᲣᲠᲗ ᲡᲐᲐᲓᲒᲘᲚ-ᲛᲐᲛᲣᲚᲗ ᲑᲐᲜᲘ, ᲒᲐᲛᲒᲖᲝᲛᲔᲑᲐ

საყოველთაოდ აცხადებს, რომ ამ ბანკის წესდების მე-17 § ძალით ბანკის გამგეობის სადგურში საზოგადო კაშრობით გასწორებულ იქმნება ხსენებულს ბანკში დაგრავებულნი უძრავნი მამულნი ქვემო ადნიშნულთა პირთა, შესახვედრ გარდასახადთა შემოუტანლობისა გამო.

გასაიდვა მოისპობა მხოლოდ იმ მამულებისა, რომელთთა მეპატრონენი. თანახმად ბანკის წესდების მე-19 §-ისა, შეავსებენ ბანკის გარდასახადს და თან განცხადებთა ხარჯებს.

18¹/₁₂ ᲓᲦᲔᲘᲐᲜᲘ ᲡᲔᲡᲮᲜᲘ

ქ. ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘᲡ

ვარდანაშვილისა, გიგო მახაროველის ძის: ნემეცის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქანი და მიწა 15,42 კვადრ. საჟ

გოგიავასი, აღათი მოსეს ასულის: პოლიციის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ხის სახლი და მიწა 241 კვადრ. საჟ.

დარბაზელიძისა, მიხეილ ერასტოს ძის: ორპირის ქუჩაზე ორი ქვითკირის სახლი—ერთი ორ-სართულიანი და მეორე ერთ-სართულიანი და მიწა 312 კვადრ. საჟ.

თურქიასი, მამუკა კოსტას ძის: ეოგზალის ქუჩაზე ორ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 2330 კვადრ. საჟ.

მემკვიდრეთა ჩარექოვისა, ელისაბედ სიმონის ასულის: გეგუთის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქნები სარდაფით და მიწა 1034¹/₂ კვადრ. საჟ.

შამირანოვისა, იოსებ იენეს ძის: ფრანგების ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ხის სახლი და მიწა 120 კვადრ. საჟ.

ფულაძეთა, სოლომონ ნიკოლოოზის ძის, სამსონ, სპირიდონ, ალექსანდრე და სიმონ კონსტანტინეს ძეთა: ენაზის ქუჩაზე ორ-სართულიანი ქვითკირის დუქანი და მიწა 23 კვადრ. საჟ.

დიასამიძეთა, ნესტორ და სამსონ მიხეილის ძეთა: სათავადო ქუჩაზე ორ-სართულიანი ქვითკირის დუქანი და მიწა 20 კვადრ. საჟ.

ავსარქისოვისა, ფარსადან იაკობის ძის: აკოფოვის შესახვევში ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქნები და მიწა 196 ოთხ-კუთხი საჟ.

ფარცვანიძისა, იენე დაეთის ძის: მიხეილის ქუჩაზე ერთ სართულიანი ქვითკირის დუქნები და მიწა 50¹/₂ კვადრ. საჟ.

მემკვიდრეთა ხელთუფლიშვილისა, ბესარიონ ანდრიას ძის: გადასული ეკატერინე მიქელაძეზედ ორპირის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ხის სახლები და მიწა 442 კვადრ. საჟ.

აფლიბეგოვთა: ალექსანდრე, იოსებ და იენე ხეთისოფარის ძეთა: ბაზრის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქანი და მიწა 14 კვადრ. საჟ.

გოგიჩაძისა, სიმონ დიმიტრის ძ.ს: ინგლისის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 200 კვადრ. საჟ.

ქუთათელაძეთა, კლემენტი პეტრეს ძის და მეუღლისა მისისა ეკატერინესი: გეგუთის ქუჩაზე ორ-სართულიანი ქვითკირის სახლ ი და მიწა 200 კვადრ. საჟ.

მურადოვისა, თომა პაულეს ძის: ბალახვანის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქნები და მიწა 54 კვ. საჟ.

ზაიცევთა, ეელამპი და ელისაბედ: ორპირის ქუჩაზე ორი ქვითკირის ორ-სართულიანი სახლები და მიწა 81 კვადრ. საჟ.

ბოიანისა, ტასია გლახუს ასულის: ზუბოვის შესახვევში ერთ-სართულიანი სახლი და მიწა 144 კვად. საჟ.

მემკვიდრეთა ალხაზოვისა, იენე კაკიას ძის: პოლიციის ქუჩაზე ერთი ორ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 334 კვადრ. საჟ.

ფლორთქიფანიძისა, ნიკოლოოზ გიორგის ძის: მესხეთის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ხის სახლი და მიწა 667 კვადრ. საჟ.

რუხაძისა, კესარია ათანასის ასულის: ორპირის ქუჩაზე ორ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 89 კვადრ. საჟ.

საბანეგვისა, პეტრე თეოდორეს ძის: ბალახვანის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 311 კვ. საჟ.

ფოფლობერიძისა, ნიკოლოოზ ზალის ძის: გეგუთის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ხის სახლი და მიწა 213 კვადრ. საჟ.

გეგელაშვილისა, ანტონ სიმონის ძის: ბალახვანის ქუჩის შესახვევში ორ-სართულიანი სახლი და მიწა 439 კვადრ. საჟ.

მემკვიდრეთა ზალინოვისა, ნიკოლოოზ ეროქის ძის: ქარავანსარაის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქნები, სარდაფით, და მიწა 36 კვადრ. საჟ.

ზერგელისა, ნატალია მოსეს ასულის: თბილისის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი, სარდაფით, და მიწა 198 კვადრ. საჟ.

ქუვისა, ქუული კარლოსის ძის: თბილისის ქუჩაზე ორი ქვის ერთ-სართულიანი სახლები და მიწა 169 კვადრ. საჟ.

ქალაქთაროვისა, დაეთ კარაპეტის ძის: იენაოვის ქუჩის შესახვევში ორ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 298 კვადრ. საჟ.

რუხაძისა, ეასილ ბუტუას ძის, და ახობაძისა, სტეფანეანდრიას ძის: ორპირის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქნები და მიწა 116 კვადრ. საჟ.

ფლორთქიფანიძისა, დაეთ არჩილის ძის: თბილისის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი, სარდაფით, და მიწა 123 კვადრ. საჟ.

მესხისა, მიზარბეგ ფირანის ძის: იენაოვის ქუჩის შესახვევში ერთ სართულიანი ქვითკირის სახლი, სარდაფით, და მიწა 189 კვადრ. საჟ.

მატარაძეთა, მიხეილ, იენე და იოსებ დიმიტრის ძეთა: სილაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 138 კვადრ. საჟ.

ნიოტაკისა, ანნა ბესარიონის ასულის: თბილისის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ხის სახლი და მიწა 213 კვადრ. საჟ.

ფიჩხაძისა, მამაჯან ისრაელის ძის: ბაზრის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქანი და მიწა 9 კვადრ. საჟ. და 1 კვადრ. ალაბი.

ხუნჯუასი, ნიკო გიორგის ძის: ეროტლეროის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 1473 კვადრ. საჟ.

წერეთლისა, სიმონ დაეთის ძის: ინგლისის ქუჩაზე ორ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 1044 კვადრ. საჟ.

ჩარკვიანისა, გიორგი ოქროპირის ძის: წულუკიძის შესახვევში ორი სახლი—ერთი ორ-სართულიანი და მეორე ერთ-სართულიანი და მიწა 63 კვადრ. საჟ.

მემკვიდრეთა ჩარექოვისა, ელისაბედ სიმონის ასულის: მახლობლად ქუთაისის რკინის გზის სადგურისა ორი ხის სახლი და მიწა 8006 კვადრ. საჟ.

ჩიკვაიძისა, მიხეილ თომას ძის: სილაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 106 კვადრ. საჟ.

შავგულიძისა, იოსებ შაქარას ძის: გეგუთის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ხის სახლი და მიწა 2516 კვადრ საჟ.

ერისთვისა, კონსტანტინე სიმონის ძის: თბილისის ქუჩაზე ორი ორ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 1200 კვადრ. საჟ.

ამერეჯანიანისა, ელისაბედ გრიგოლის ასულის: ორპირის ქუჩის შესახვევში ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 162 კვადრ. საჟ.

ალავიძეთა, ნიკოლოოზ და ნოშრევან ოქროპირის ძეთა: იენაოვის ქუჩის შესახვევში ორ-სართულიანი სახლი და მიწა 224 კვადრ. საჟ.

ბინიაურიშვილთა: არონ, დაეთ, ისხაკ და მიხეილ ელოს ძეთა: ბაზრის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქანი და მიწა 7 კვადრ. საჟ.

მემკვიდრეთა გერაძისა, ნიკო გლახუას ძის, გადასული სოლომონ წერეთელზედ: ალექსანდრეს სლობოდის მეორე ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ხის სახლი და მიწა 279 კვადრ. საჟ.

გაბაშვილისა, ისიდორე გიორგის ძის: მეოთხე საპრისტაოში ქვითკირის სახლი და მიწა 4 დესიატ. 102 კვადრ. საჟ.

გაბუნაისი, მიხეილ ბეჟ.ნის ძის, და ძაგანისი, ოთარა დუტუს ძის: გეგუთის ქუჩაზე ორი ერთ-სართულიანი სახლი—ერთი ქვითკირისა და მეორე ხისა და მიწა 103 კვადრ. საჟ.

დგებუაძისა, ლუარსაბ ნიკოლოოზის ძის: გეგუთის ქუჩაზე ორი ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლები და მიწა 198 კვადრ. საჟ.

დუჩაიძისა, სოლომონ არტემის ძის: მიხეილის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი დუქნები და მიწა 57 კვადრ. საჟ.

ეზიკოვისა, რაფაელ სიმონის ძის: თბილისის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქანი და მიწა 44 კვადრ. საჟ.

უაუხჩვილისა, ნინო გიორგის ასულის: იენაოვის ქუჩაზე ორ-სართულიანი სახლი და მიწა 264 კვადრ. საჟ.

მაჩიტიძისა, ტერენტი გიორგის ძის: გადასული ნიკოლოოზ ნიკიფორეიძეზე: რიონის ქუჩაზე ორ-სართულიანი სახლი და მიწა 353 კვადრ. საჟ.

მარჯანოვისა, კონსტანტინე ანდრიას ძის: არქიელის გორაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი, ბალით, და მიწა 1800 კვადრ. საჟ.

ფიჩხაძისა, მამაჯან ისრაელის ძის: მიხეილის ქუჩაზე ორ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 43 კვადრ. საჟ

ცქიტიშვილისა, ფილიპე ზაალ ის ძის: მესხეთის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ხის სახლი და მიწა 118 კვ საჟ.

შამუშვილისა, შალომა აბრამის ძის: ბაზრის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირ ის დუქანი და მიწა 8 კვადრ. საჟ. 5 კვ ალაბი.

ალავიძისა, იესე გიორგის ძის: სილაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 218 კვადრ. საჟ.

ასლანოვთა, ანტონ, მიხეილ, ალექსანდრე და გაბრიელ იოსების ძეთა, და ელენესი: ბაზრის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქანი და მიწა 6 კვადრ. საჟ. და 8 კვადრ. ალაბი.

ბალოტნიცკისა, თეკლე გაბრიელის ასულის: ლეკვიშოეის ქუჩაზე ორი ერთ-სართულიანი სახლები—ქვითკირისა და ხისა და მიწა 120 კვადრ. საჟ.

ბუზნიაშვილთა: არონ იაკობის ძის, შამოელ, მიხეილ და რაფაელ ისხაკას ძეთა: ბაზრის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქანი და მიწა 15 კვადრ. საჟ და 5 კვადრ. ალაბი.

გაბაშვილისა, ბესარიონ ალექსის ძის: ორპირის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის დუქნები და მიწა 72 კვადრ. საჟ.

დადუნაშვილისა, სიმონ იენეს ძის: ორპირის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ხის სახლი და მიწა 885 კვადრ. საჟ.

ქვარიანისა, კონსტანტინე ანანიას ძის: მიხეილისა და ბაზრის ქუჩებს შუა ორ-სართულიანი ქვითკირის დუქნები და მიწა 19 კვადრ. საჟ.

ბოგჩოვშვილისა, იოსებ სტეფანეს ძის: გეგუთის ქუჩაზე ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და მიწა 100 კვადრ. საჟ.